

ילדים, כי מבחינה חוקית אין לזה משמעות."

– איך החברה וההורים שלך יקבלו ילד מחוץ לנישואים?

"כשבדקתי את הנושא הבנתי גם שאכפת לי מהקבלה של החברה, כי מתייחסים אחרת לנשואים. אנשים תופסים אנשים שנשואים אפילו חצי שנה, כמשהו הרבה יותר רציני מאשר זוג שחי ביחד כבר שמונה שנים. גם להורים שלי זה חשוב. סבא שלי בן 86 והוא חולה, וזה היה עושה אותו מאוד שמח אם הייתי מתחתנת. להורים שלי גם יהיה קשה, למרות שהם אנשים מאוד פתוחים. ההורים שלי נשואים כבר 30 שנה, והם עדיין זוג אוהב וחם, עד היום הם מתחבקים ומתנשקים. מודל הנישואים שלי הוא טוב ואני מאמינה בזוגיות, אבל אני פשוט לא חושבת שצריך לעגן אותה בטקס כלשהו."

– מה מונע ממך להתחייב עד הסוף?

"זה מפחיד אותי, כל העניין של להתחייב ולהבטיח הבטחות. אני מאמינה שחתונה משנה דברים, אבל לרעה. אנשים מזניחים את עצמם, לא משקיעים בעצמם ובקשר. יש משהו בחתונה שמקבע גם את היחסיים, וגם איזושהי סגירות כלפי חוץ. מתנתקים מידידים בני המין השני, נסגרים. מקסימום יוצאים עם עוד זוגות. אני לא חושבת שזה מה שהיה קורה איתי. אני שומרת על מערכות יחסים גם עם בנים, עידן לא מגביל אותי, ולכל אחד מאיתנו יש תחביבים שלא קשורים לשני. בכל זאת אני לא רואה שום סיבה להתחתן. קשה לי בכלל להכין איך

אנשים נשארים ביחד 20 שנה. קשה לראות איך אני אשתנה כל כך, וגם בן הזוג שלי ישתנה כל כך, ועדיין נישאר ביחד. רוב הזוגות שאני מכירה סתם ביחד כי הם לא רוצים לפרק מסגרת. לי יש ראייה רומנטית, אני צריכה להתעלף מאהבה כל פעם שהוא נכנס הביתה."

– אבל כשהריגוש הזה ייגמר, מה עם תחושה של ביטחון שהוא לא יקום וילך?

"מצד אחד אני רוצה את זה, מצד שני זה מפחיד אותי. אני פוחדת שהביטחון הזה ירדים אותנו. ביחסים שלנו יש איזה שהוא סוג של משחק. אנחנו קצת משחקים על קנאה, קצת הקנטה, אני כל הזמן מרגישה שאני צריכה להתאמץ כדי שהוא ירצה להישאר איתי, ושגם הוא מתאמץ. אנחנו לא לוקחים אחד את השני כמובן מאליו. אני יודעת שהוא אוהב אותי, אבל כל הזמן אני רוצה לזכות באהבה הזאת שוב, וגם הוא צריך לזכות בה כל פעם מחדש. זה מכניס ריגוש ליחסים, וגורם לנו כל הזמן לשפץ את הקשר. אני מקנאה לו וחושבת שאולי הוא ימצא מישהי שהיא יותר אינטליגנטית ויפה ממני, וזה בסדר שאני מקנאה. גם הוא מקנא לי כשמתחילים איתי – אני גהנית לספר לו את זה, כי אולי אני אוהבת את זה שהוא מקנא. זה מעורר את היחסים ומכניס בהם סוג של ריגוש. במצב של חוסר הוודאות, אנחנו משקיעים המון אחד בשני. אני מקווה שהאהבה שלנו תהיה שם תמיד. אני רוצה כל יום, לעולם, להיכנס הביתה, ולקבל ממטרים של אהבה, רגש וחום."

הילדה הכי יפה בגן

הפסיכולוגית רוני פרישופ מסבירה למה אנחנו בנויים לקשר

– האמא היתה מוטרדת או עצבנית ולא יכלה לספק קשר טוב או סיפקה את הצרכים באופן מוגזם – אז כעצם הפנטזיה על חתונה הופכת להיות חיפוש של פיצוי ותיקון למה שלא היה. או עלולות להיות ציפיות מופרזות מהקשר – שכן הזוג ימלא צרכים ראשוניים ויתנהג בצורה אידיאלית, מה שלא אפשרי במציאות. או נוצר קושי להתמודד עם קשר מציאותי.

"בין גיל שנה לשלוש בנות נותרות יותר קרובות לאם, והאמהות נוטות לתת לבת להישאר קרובה ותלונית זמן רב יותר מאשר לבנים. את הבנים הן יותר מעוררות לעצמאות ולאי תלות. קשה לאמהות שבן נדבק אליהן. לכן בנות יותר קשורות לבובות ועסוקות יותר בעניינים חברתיים. בין גיל שלוש לחמש, לפי פרויד, מתפתחת נטייה אריפלית – רצון להיות בקרבה דווקא עם ההורה בן המין השני. אצל בנות מתעוררת הפנטזיה להיות בת הזוג של אבא. יש עיסוק בתכנים של להיות הבת של אבא – אצל הילדות מתפתחת אובססיה להתחפש לנשים ולכלות, שמשקפת את הפנטזיה להתמוגג עם דמות גברית, אודות, מגוננות וחוקה. בגיל ההתבגרות הפנטזיה מועברת לאילי רוק, מורים ומדריכים. הפנטזיה על חתונה כמובן החיובי שלה היא גם לחזור למקום המפנק של להיות עם אבא. בהיבט הבעייתי שלה, נשים רואות בגבר את הדמות שתפתור להן את הבעיות, תגונן עליהן מהעולם, תצמצם את הצורך בעצמאות, ותמשיך את הצורך הגדול בתלות.

"אצל בנים התסביך האדיפלי הוא הרבה יותר מורכב. הילד חווה את הרצון להיות בזוגיות עם אמא, כתחרות עם אבא. זה מלווה ברגשות של קונפליקט, אשמה ופחד מעונש. המשאלה להתמוגג עם אמא, שאצל הבנות מקבלת עידוד, הופכת אצל הבנים לדחף, לתחרות ולמחלמה. התחרות עם אבא, והרצון לכבוש את אמא ולהיות איתה ביחסי קרבה, לא מקבל לגיטימציה שווה. להורים קשה לקבל ילד בן חמש שרוצה להתרפק על אמא וכועס על אבא."

– גם לבנים יש פנטזיות על חתונה?

"בבגרות, אם יש לגברים פנטזיה להתחתן ולהקים משפחה – הרגש הוא פחות על המשאלה לקשר ולקרבה, ויותר משאלות להרחבה עצמית, למימוש עצמי ולהעברת הנגים. המשאלות לקשר קיימות, אבל הן פחות נגישות ופחות מודעות."

– יש סיכוי שיותר גברים יפנטזו על חתונה בעתיד?

"אולי, אבל צריך לעשות שינוי יסודי בחינוך, בספרות ובתרבות, ובכל הדרך שאנחנו מגדלים בנים ובנות. לא ניתן יהיה לשנות את זה כל כך מהר."

רוני פרישופ, פסיכולוגית קלינית, מסבירה למה אנחנו מפנטזות להתחתן: "באופן כללי, הפסיכולוגיה שלנו כאינדיווידואלים נגזרת מזה שאנחנו יצורים חברתיים. זאת הנחת הבסיס של הפסיכולוגיה – בן אדם מחפש קשר, מחפש להיות ביחד, כי הבדידות היא לא מצב טבעי ואנחנו סובלים ממנה. הפנטזיה על חתונה בגילאי הילדות והבגרות היא פנטזיה על תרופת פלא, שתפתור לנצח את כאבי הבדידות, ותיתן ביטחון לעד. שיהיה תמיד מענה למשאלות בסיסיות לקשר, להתמוגגות, לביטחון, להרדיות, לתמיכה ולהגנה על העצמי ועל הצאצאים.

"הפנטזיה על הטקס, הפרחים, השמלה, התסרוקת והאורחים היא גם הפנטזיה להיות במרכז תשומת הלב של כולם, להיות אוהבה על כולם, להיות הילדה הכי יפה בגן. איפה בחיים יש לנו עוד הזדמנות להיות מה שכל אשה רוצה להיות – הכי יפה, הכי אוהבה, הכי במרכז. מדהים כמה כסף אנשים מוכנים לשפוך על זה. הפנטזיה נותנת לנו את החופש לדמיין ולרצות, והיא יכולה להיות מקדמת ודוחפת, במקרה של החתונה, לכיוון של קשר והתקרבות."

– אז מדובר בפנטזיה בריאה?

"כן, אבל הבעיה היא שהחברה מתקשה להבחין בין הפנטזיה למציאות, ומחנכת אותנו מילדות לפנטזיה יש סיכוי לקרום עוד וגידים במציאות. הפנטזיה על החתונה היא כאילו פנטזיה לעתיד, אבל היא בעצם פנטזיה לחזור לאחור, למה שכן היה בקשר עם אמא, או למה שלא היה, כדי לתקן. המקור הקרום שלנו לשאיפה לקשר נמצא ביחד סים הקרובים של התינוק ואמו. כשתינוק יוצא לאוויר העולם, הוא לא חש נפרד ועצמאי, אלא הוא חלק משלם, הוא ממוזג בקשר עם אמו. במקרים הטובים, הוא מוצא בתוך השלמות הזאת שכל הצרכים שלו מסופקים. הוא מוצא שם חום, אהבה, ביטחון, סיפוק והגנה.

"מתקיימת סימביוזה, תחושה שהכל שלם ומסופק. גם אם אנחנו לא יכולים לזכור את אותה תקופה, יש בכולנו צמא לחזור לאותו קשר מלא ומושלם. ככל שהקשר עם אמא בשנה הראשונה היה טוב ומזין יותר, כך הילד הופך להיות מבוגר עם יכולת טובה יותר לקשר מספק, ולהתמודדות עם הקשיים בקשר. או הפנטזיה על חתונה היא פנטזיה בריאה, שנועדה לשחזר את מה שהיה טוב, ויש גם כוחות נפשיים לעשות את זה."

"בין גיל שנה לשנתיים, כאשר הילד לומד ללכת, האם מתחילה לשחרר את הילד. אם זה נעשה בהדרגה וברכות, הילד נשאר עם מטען טוב לכל החיים. לעומת זאת, אם משהו בשנה הראשונה השתבש בקשר

שפע לו
אם